

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 946

din 7 septembrie 2016

Cu adresa nr.../IJ/2373/DIJ/2016, Inspecția Judiciară a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii raportul prin care s-a dispus sesizarea Secției pentru judecători, pentru a se stabili dacă doamna X, judecător la Tribunalul ..., în prezent detașată la ..., a încălcat dispozițiile art. 7 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005.

***Analizând lucrarea nr.../IJ/2373/DIJ/2016 și văzând înscrisurile atașate,
Secția pentru judecători reține următoarele :***

La data de 6 iunie 2016, a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sesizarea petentului Y formulată cu privire la activitatea doamnei judecător X, act care a fost trimis pentru verificări prealabile la Inspecția Judiciară unde a fost înregistrat la data de 17 iunie 2016.

Petentul susține că doamna judecător X împreună cu soțul dumneaei au început lucrări de extindere a unei case, achiziționate în anul 2012, fără a avea autorizație de construire emisă de la Primăria Municipiului .... Se mai arată că, la jumătatea anului 2015, extinderea era deja finalizată însă, în pofida acestui fapt, doamna judecător nu a

completat în mod corespunzător declarația de avere din 2015, lucru care reiese din comparația făcută cu declarația din anul anterior. Acest lucru, în aprecierea petentului, ar constitui un fals în declarații.

În aceste condiții, petentul conchide că atitudinea și comportamentul doamnei judecător încalcă Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, precum și reglementările legale în materie, ceea ce impune efectuarea de verificări și luarea de măsuri.

Inspekția Judiciară a procedat la efectuarea verificărilor prevăzute de lege, fiind avute în vedere actele comunicate de către petent odată cu sesizarea sau trimise ulterior, respectiv declarațiile de avere ale doamnei judecător X depuse în copie, adresa nr. 6398/28 octombrie 2015 a Poliției locale - Direcția Control-Serviciul Control Disciplină în Construcții, precum și documentele depuse în apărare de către doamna judecător, menționate în procesul-verbal de finalizare a procedurii Codului deontologic, constând în înscrisuri, declarația de avere pe 2016, actul de proprietate, mai multe acte din care să reiasă demersurile legale efectuate de către soțul său pentru obținerea autorizației de construire, acte medicale cu problemele de sănătate ale acestuia și o adresă a primăriei.

În apărare, doamna judecător X a arătat că atât în anul 2014, cât și în anul 2015, a completat declarațiile de avere, pe care le-a înregistrat la Consiliul Superior al Magistraturii.

Cu privire la situația reliefată de către petent, a arătat că imobilul (casă și teren) din ..., str..., nr..., sectorul..., a fost dobândit de către dumneaei alături de soț, în calitate de proprietari în devălmășie, în ianuarie 2012, prin încheierea unui contract de vânzare-cumpărare.

În urma acestui fapt juridic, a menționat în toate declarațiile de avere ulterioare, inclusiv în cea din 2016, că este, împreună de soțul dumneaei, proprietara imobilului menționat.

A mai arătat că la niciuna dintre declarațiile de avere nu a formulat ulterior vreo cerere rectificativa, deoarece nu a fost cazul.

A precizat că a completat declarațiile de avere, consultând Ghidul de completare a declarației de avere, publicat pe site-ul ANI, care la art. I, denumit „Bunuri imobile”, cu

subdiviziunile 1.1. Terenuri și 1.2. Clădiri, prevede că va fi specificată suprafața prevăzută în titlul de proprietate. În plus, susține că, din conținutul legal al declarației de avere prevăzut ca Anexă la Legea 176/2010, rezultă în mod cert că trebuie făcută referire la „proprietar” sau coproprietar, cu precizarea modului de dobândire.

În acord cu aceste dispoziții legale și instrucțiuni administrative, a completat de fiecare dată în declarația de avere, la rubrica „suprafață”, pe cea care rezulta din actul de proprietate.

Prin urmare, nu consideră că a încălcat o dispoziție legală și nici dispoziții ale Codului deontologic.

Completează că, în legătură cu imobilul respectiv, au fost efectuate demersuri exclusiv de către soțul dumneaei pentru extinderea clădirii, însă acestea au fost efectuate în 2012, iar nicidecum în 2015. A mai precizat doamna judecător că neobținerea autorizației de construire s-a datorat unor probleme de sănătate ale soțului său, care a făcut infarct în anul 2013, în condițiile în care obținuse toată documentația prealabilă cerută de lege, toate actele fiind semnate și obținute de el.

Dat fiind că ei locuiesc la altă adresă, iar în imobilul respectiv nu au locuit niciun moment, de toate aceste formalități s-a ocupat exclusiv soțul doamnei judecător.

A arătat că soțul său i-a spus mult mai târziu, fără să poată preciza data exactă, că odată cu formalitățile pe care le-a început pentru obținerea autorizației de extindere, a efectuat și activități materiale de alipire la vechea construcție.

Afirmă că în prezent se află în derulare o procedură penală referitoare la modul în care a fost executată extinderea sus-menționată, însă nu i s-a adus la cunoștință efectuarea acestor verificări, mai ales că, așa cum rezultă din chiar actul atașat de petent, procedurile îl vizează exclusiv pe soțul său.

Dată fiind situația expusă, precizează că nu deține un titlu de proprietate în sensul legii cu privire la extinderea în discuție astfel încât să fi completat declarațiile de avere prin menționarea acestei suprafețe, mai ales că, tot potrivit dispozițiilor legale, orice extindere este considerată finalizată în situația în care este întocmit un proces-verbal de recepție finală a clădirii, iar apoi este intabulată în cartea funciară și declarată la organele financiare pentru impunere fiscală.

La data de 28.07.2016 a fost întocmit procesul verbal de finalizare a procedurii, în conformitate cu art. 31 din Hotărârea nr. 1027/2012 a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție.

Raportat la probele administrate, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

Doamna ...X este judecător la Tribunalul... începând cu data de 1 mai 2004, iar de la data de 1 februarie 2008 este detașată la....

În calitate de judecător detașat, doamna X are obligația de a completa și de a depune declarația de avere.

Din actele aflate la dosar rezultă că a depus declarațiile de avere pe anii 2014, 2015 și 2016, acestea fiind înregistrate anterior datei de 15 iunie a fiecărui an.

Declarația de avere a doamnei judecător pe anul 2015, pentru anul fiscal anterior a fost depusă la data de 10 iunie 2015.

Din sesizarea petentului, reiese că este pusă în discuție declarația din anul 2015, în care este reclamat faptul că ar conține o inexactitate cu privire la „amprenta casei”, casă pe care doamna judecător a cumpărat-o în ianuarie 2012, petentul apreciind că este întrunită infracțiunea de fals material în declarații, ce constă în faptul că există neconcordanță cu realitatea de fapt, în condițiile în care acesta susține că, în anul 2015, au început lucrările de extindere a locuinței, fără a exista autorizație de construcție, lucrări pe care le-ar fi finalizat la jumătatea lui 2015.

Din actele depuse de către doamna judecător, precum și din cele susținute cu ocazia ascultării de către inspectorul judiciar, rezultă că, la data de 30 ianuarie 2012, printr-un act notarial de vânzare-cumpărare, aceasta împreună cu soțul său au cumpărat, în mare parte prin credit bancar, un imobil în ..., str... nr. .., sectorul ..., compus din teren în suprafață de 144 mp și o construcție „S+P+1E, situată pe acesta, cu o suprafață construită la sol de 46 mp ”.

În declarația de avere pe anul 2015, la fel ca și în cea din 2014, respectiv cea din anul 2016, doamna judecător, la rubrica Clădiri, a completat că are în proprietate, împreună cu soțul, trecuți fiind amândoi la titularii coproprietari, „clădire S +P+E cu o suprafață la sol de 46 mp și teren 144 mp ”.

Doamna judecător a arătat că a completat declarațiile de avere, consultând Ghidul de completare a declarației de avere, publicat pe site-ul ANI, care, la art. I, denumit „Bunuri imobile”, cu subdiviziunile 1.1. Terenuri și 1.2. Clădiri, prevede că va fi specificată suprafața prevăzută în titlul de proprietate.

Din probele administrate, a mai rezultat că, după cumpărarea imobilului, au fost demarate activități de obținere a documentației necesare pentru obținerea autorizației de construire (extindere, alipire etc).

Astfel, au fost depuse în copie de către doamna judecător certificatul de urbanism (27.06.2012), memoriul tehnic de rezistență; expertiză tehnică (septembrie 2012); memoriul justificativ și extras deviz al arhitectului; referatul pentru verificarea de calitate la securitatea la incendiu, igiena sănătate și mediu, siguranța în exploatare (nr. 609/25.02.2013), acte din care rezultă că au fost realizate formalități legale pentru obținerea autorizației.

În adresa autorităților locale, depusă de către petent (adresa nr. 6398/28.10.2015 a Direcției Control din cadrul Serviciului Control Disciplină în Construcții), se menționează că *„în urma verificărilor efectuate de reprezentanții Direcției Control la adresa de mai sus, s-a constatat faptul că domnul Q execută fără autorizație de construire/ desființare lucrări de construire/ desființare ”*. Se mai arată că imobilul se află într-o zonă protejată, iar față de dispozițiile art. 24 lit. a din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, reprezentanții direcției au sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria ..., prin adresa nr. 5270.1/C/28.09.2015, solicitând cercetarea cazului și stabilirea măsurilor legale ce se impun împotriva persoanelor care se fac vinovate.

În prezent, așa cum reiese din adresa Direcției Urbanism din cadrul Primăriei Municipiului..., din 6 ianuarie 2016, comunicată domnului Q, soțul doamnei judecător, continuarea demersurilor legale pentru obținerea autorizației, cu începerea eliberării unui nou certificat de urbanism, a fost sistată, cu motivul că există în curs o procedură penală.

Secția pentru judecători apreciază că nu există indicii privind încălcarea de către doamna judecător X a normelor de conduită prevăzute de art.7 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, având în vedere următoarele argumente:

Standardele de conduită aplicabile magistraților - judecători și procurori- reies din valorile justiției, bazate pe dreptate și echitate. Acest lucru cere magistratului un comportament de mare responsabilitate atât față de sine însuși, față de părți, dar și de întreaga societate.

Deontologia magistratului se bazează pe valorile pe care acesta trebuie să le aibă la bază în activitatea sa profesională.

Principiile de la Bangalore conțin prevederi detaliate privind integritatea, decența și corectitudinea judecătorului, în sensul că acesta, în tot ceea ce face, este obligat să evite orice atitudine necorespunzătoare sau impresia unei atitudini necorespunzătoare.

Potrivit dispozițiilor art.90 alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, „relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință”.

În conformitate cu Hotărârea nr. 328/2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor (art. 7).

Așa cum este stabilit încă din primele articole, Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor stabilește standardele de conduită a acestora, conforme cu onoarea și demnitatea profesiei, iar respectarea normelor cuprinse în codul deontologic constituie un criteriu pentru evaluarea eficienței calității activității și integrității judecătorilor și procurorilor, evaluarea fiind realizată de către organele competente, potrivit legii.

Analizând conținutul sesizării formulate de petent, Secția constată că aceasta vizează două chestiuni:

Prima, se referă la modul de completare a declarației de avere de către doamna judecător și **a doua**, se referă la activitatea efectivă de extindere a imobilului, activitate materială care s-a realizat fără a exista autorizație de construcție, așa cum sunt indiciile din speță.

Petentul a reclamat pentru ambele situații încălcarea Codului deontologic al profesiei de magistrat de către doamna judecător, însă nu a indicat în concret faptele imputate doamnei judecător, deducând implicarea acesteia în activitățile reclamate, din calitatea de proprietar (devălmaș) al imobilului.

În ce privește presupusa încălcare a Codului deontologic prin modul de completare a declarației de avere Secția reține următoarele:

Din analiza dispozițiilor legale menționate și a normelor deontologice nu reiese că, în privința depunerii declarațiilor de avere, ar exista dispoziții speciale, exprese, în codul deontologic, ci dimpotrivă rezultă că există o dispoziție generală, care, la rândul ei, reia prevederi din legi sau chiar din Constituția României, iar acesta se referă la obligația de a respecta legile, menționată la art. 7, în capitolul referitor la „Promovarea supremației legii”.

Împrejurările privind încălcarea dispozițiilor legale referitoare la completarea, depunerea, înregistrarea declarațiilor de avere (și de interese) nu mai constituie pentru magistrați o abatere disciplinară.

Acesta este sensul exact al modificării dispozițiilor art. 99 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, așa cum acest articol fost modificat prin Legea nr. 24/2012, care în textul nou, art. 99 alin. (2) lit. b), nu mai prevede această abatere disciplinară.

În fapt, justificarea și rațiunea modificării legii pot fi găsite și în faptul că regimul juridic al declarațiilor de avere este special instituit prin Legea nr. 176/2010, cadru în care sunt stabilite obligații atât pentru judecători, cât și pentru alte persoane care au obligația legală de a depune aceste declarații.

În acest scop, declarațiile de avere și declarațiile de interese se completează potrivit anexelor la lege, principiul fiind că acestea se fac în scris, pe propria răspundere, și cuprind drepturile și obligațiile declarantului, ale soțului/soției ș.a.

Persoanele prevăzute de lege au obligația să depună sau să actualizeze declarațiile de avere anual, cel mai târziu la data de 15 iunie.

Declarațiile de avere se întocmesc după cum urmează: pentru anul fiscal anterior, încheiat la 31 decembrie, în cazul veniturilor, respectiv situația la data declarării pentru celelalte capitole din declarație.

Prin urmare, legea prevede un termen limită până la care persoanele prevăzute de lege au obligația de a actualiza sau depune declarațiile de avere, împrejurare din care rezultă că această obligație poate fi îndeplinită oricând, însă nu mai târziu de data de 15 iunie a anului următor.

În raport de aceste considerente, Secția apreciază că sesizarea formulată de petentul Y nu este tardivă și se impune a fi analizată pe fond.

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează, cu caracter special, că judecătorii sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interese (art. 93).

Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative stabilește mai multe principii referitoare la declararea averii.

Dispozițiile legii se aplică și judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți, asimilații acestora, precum și asistenților judiciari.

În privința depunerii declarațiilor de avere și declarațiilor de interese, se arată că judecătorii, procurorii, asistenții judiciari și magistrații-asistenți le depun la persoana desemnată de secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii.

Din analiza dispozițiilor legale prevăzute de Legea nr.176/2010 rezultă că activitatea de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor

patrimoniale intervenite, se desfășoară în cadrul Agenției Naționale de Integritate, scopul Agenției fiind, potrivit disp. art.8 din Legea nr. 176/2010, acela de a asigura integritatea în exercitarea demnităților și funcțiilor publice, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice.

Astfel, **potrivit art. 10 lit. a) și b) din Legea nr.176/2010** inspectorii de integritate desfășoară, printre altele, următoarele activități:

a) primesc, colectează, centralizează și procesează date și informații cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a incompatibilităților și a conflictelor de interese privind persoanele care ocupă funcții sau demnități publice;

b) evaluează declarațiile de avere și declarațiile de interese;

Potrivit art. 11 din Legea nr.176/2010 activitatea de evaluare a declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora.

Activitatea ce se efectuează pe durata prevăzută la alin. (1) constă în evaluarea declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a conflictelor de interese sau a incompatibilităților, exclusiv pentru perioada exercitării funcțiilor sau demnităților publice.

Art. 12 din același act normativ prevede că agenția îndeplinește activitatea de evaluare prevăzută la art. 8, din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002.

Dacă din activitatea de evaluare rezultă că există diferențe semnificative, în sensul prevederilor art. 18 din același act normativ, inspectorul de integritate informează despre

aceasta persoana în cauză și are obligația de a o invita pentru a prezenta un punct de vedere.

Potrivit disp. art. 17 din Legea nr. 176/2010 dacă, după exprimarea punctului de vedere al persoanei invitate, verbal sau în scris, ori, în lipsa acestuia, după expirarea unui termen de 15 zile de la confirmarea de primire a informării de către persoana care face obiectul evaluării, sunt identificate în continuare, pe baza datelor și informațiilor existente la dispoziția inspectorului de integritate, diferențe semnificative în sensul prevederilor art. 18, **inspectorul de integritate întocmește un raport de evaluare.**

Persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ, iar dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în acest termen la instanța de contencios administrativ, **Agenția sesizează, în termen de 6 luni, organele competente** pentru declanșarea procedurii disciplinare, precum și, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art.28 din Legea nr.176/2010 fapta persoanelor care, cu intenție, depun declarații de avere sau declarații de interese care nu corespund adevărului constituie infracțiunea de fals în declarații și se pedepsește potrivit Codului penal.

Din interpretarea acestor dispoziții legale rezultă că **secțiile corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii pot interveni doar după parcurgerea procedurii speciale, expres prevăzute de lege, respectiv după ce raportul de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate a rămas definitiv.**

În cazul de față, declarația de avere întocmită de doamna judecător X în anul 2015 nu a fost evaluată de Agenția Națională de Integritate, nefiind întocmit un raport în acest sens, astfel cum prevăd dispozițiile legale expuse anterior, situație în raport de care, Secția constată că nu există indicii cu privire la încălcarea de către doamna judecător X a Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Referitor la susținerea petentului porivit căreia doamna judecător X a săvârșit infracțiunea de fals în declarații, Secția reține că **posibila răspundere penală nu se stabilește în cadrul procedurii administrativ-deontologice**, deoarece nici Inspekția Judiciară și nici Consiliul Superior al Magistraturii nu se pot substitui organelor de urmărire penală în efectuarea de cercetări penale.

De asemenea, Secția apreciază că petiția adresată Consiliului Superior al Magistraturii nu reprezintă o sesizare adresată organelor de urmărire penală greșit îndreptată, având în vedere că aceasta nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege (art. 289 și urm. din Codul de procedură penală).

Prin urmare, în raport de aceste considerente Secția apreciază că nici sub acest aspect nu sunt indicii cu privire la încălcarea de către doamna judecător X a dispozițiilor prevăzute de art.7 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

În ce privește susținerea petentului potrivit căreia doamna judecător X se face vinovată de extinderea imobilului fără autorizație de construire secția reține că din adresa emisă de Primăria Municipiului..., aflată la fila 23 din dosarul Inspekției Judiciare, rezultă că reprezentații Direcției de Control din cadrul Direcției Generale de Poliție Locală și Control a Municipiului ... au sesizat organele de urmărire cu privire la faptul că lucrările de extindere a construcției existente S+P+1E, aferente imobilului din str.... nr..., sector ... au fost executate fără autorizație de construire.

De asemenea, din adresa aflată la fila 13 din dosarul Inspekției Judiciare rezultă că petentului Y i s-a comunicat faptul că, în ce privește executarea unor lucrări de construire la imobilul din str... nr..., sector... de către domnul Q, soțul doamnei judecător X, a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria ....

Prin urmare, Secția constată că referitor la faptul material al extinderii locuinței au fost sesizate organele de urmărire penale, acestea urmând să adopte o soluție în funcție de probele administrate în cauza penală.

Din actele aflate la dosar nu rezultă că față de doamna judecător X se efectuează cercetări penale cu privire la această faptă de extindere a locuinței fără autorizație de construire.

În contextul în care sunt efectuate cercetări de către organele de cercetare penală, Secția este ținută de constatările și de actele de dispoziție ale acestor organe întrucât obligațiile legale pentru a căror posibilă nerespectare se efectuează aceste cercetări și cele supuse verificării din punct de vedere deontologic se suprapun.

În raport de aceste considerente, Secția constată că nu există indicii privind încălcarea de către doamna judecător X a dispozițiilor prevăzute de art.7 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportate la dispozițiile art. 36¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Constată că nu există indicii privind încălcarea de către doamna judecător X, a dispozițiilor art. 7 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 815/08.09.2005.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr.946/7.09.2016 se comunică doamnei X, judecător la Tribunalul ..., în prezent detașată la ..., Direcției resurse umane și organizare și Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 7 septembrie 2016

Președinte,

Judecător

